

177

«Ens han intentat injectar la por per fer-nos enrere i el que aconsegueixen és sumar suports, malgrat les moltes discrepàncies i diversitat de projectes»

177 són els anys de presó que demanen a Oriol Junqueras, Carme Forcadell, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Jordi Turull, Raül Romeva, Quim Forn Josep Rull, Dolors Bassa, Carles Mundó, Meritxell Borràs i Santi Vila. 177 anys és la suma dels anys que els fiscals creuen que es mereixen per posar urnes, per demanar que es posin o per permetre un debat.

Mentre al carrer es produeixen agressions feixistes contra periodistes, persones (sobretot grans) que posen llaços, s'indulten torturadors i corruptes, es condecoren policies que participaren en la dura repressió l'1 d'octubre... mentre tot això, i molt més, passa la democràcia, si és que es podia considerar real, agonitza.

Penes de presó, acusació de rebel·lió i sedició, censura contra periodistes i mitjans. La democràcia va morint i el Regne d'Espanya performatitza el seu poder. Armes a Aràbia Saudita amb un mediador de luxe: el rei, cap d'estat. Amenaces i pallisses sense conseqüències legals per part de partits que han governat l'estat. Impunitat per a qui agredeix, presó per qui vol democràcia.

Oriol Junqueras -a qui es demanen 25 anys de presó i 25 d'inhabilitació i a qui es considera el màxim líder- i Quim Forn - a qui es demanen 17 anys de presó i 17 d'inhabilitació- j aporten un any a la presó. Presó preventiva, diuen, per aquells que han apostat pel diàleg i ho han fet de forma pacífica.

Malgrat les amenaces, malgrat la repressió continuada, malgrat la impunitat ultra, malgrat tot el que pretén demostrar que això és un conflicte violent, es manté l'aposta per la no-violència, el diàleg i l'autodeterminació.

Un any de presó ja efectiva, una mica menys per la resta, i 177 anys de petició de pena per aquells que han posat urnes, que han volgut seure a parlar, que han fet grans mobilitzacions ciutadanes pacífiques, que han permès debats al Parlament, que han debatut el què, el com i el quan. I si, cal fer crítica, cal fer autocrítica de tot allò que no estava previst però amb la consciència que fessin el que fessin el resultat hauria estat el mateix per part del Regne d'Espanya.

Ens han intentat injectar la por per fer-nos enrere i el que aconsegueixen és sumar suports, malgrat les moltes discrepàncies i diversitat de projectes. El que aconsegueixen és que a la resta de l'estat molta gent es mobilitzi amb Catalunya i el seu govern empresonat i a l'exili per reclamar llibertats i fer avenços democràtics. Han volgut callar-nos amb la por i tancar les seves vergonyes amb una bandera.

Cap bandera pot tancar vergonyes ni a Espanya ni a Catalunya ni enlloc, la ciutadania hem de ser responsables en les nostres demandes, aprendre i reclamar una república formada per home si dones -insisteixo: homes i dones, estem fartes de menyspreus i invisibilitat-, construir una societat, una república, més justa, solidària, equitativa i respectuosa.

Condemnar i inhabilitar a qui treballa per les llibertats i la democràcia consolida un estat que pretén uniformitat, que vol acabar amb la diversitat, que se sosté sobre la violència per governar sobre la ciutadania, no pas amb la ciutadania, això és el que representa avui el 177.